

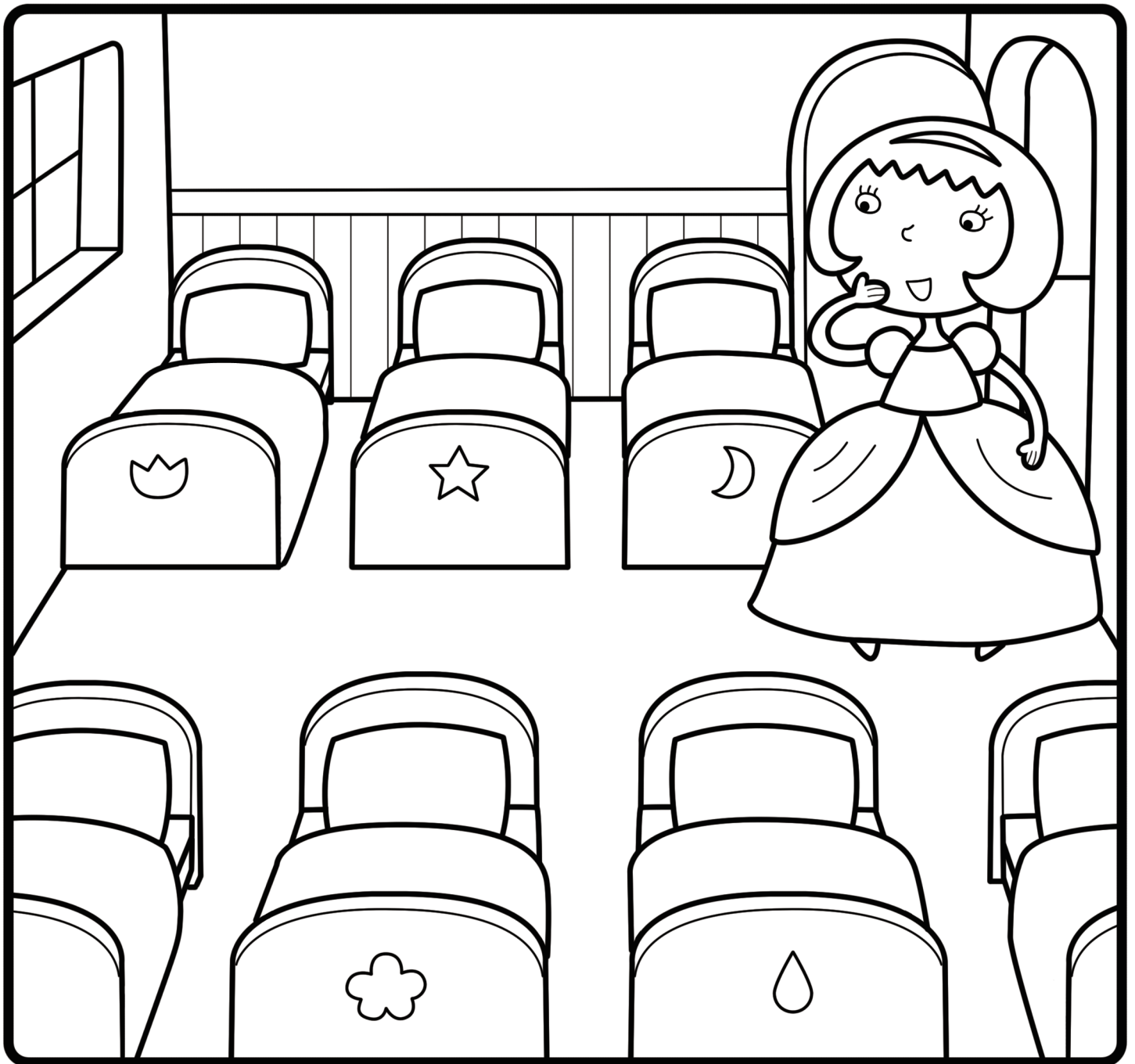
Một hôm, hoàng hậu lại hỏi gương thần: “Gương kia ngự ở trên tường, thế gian ai đẹp được dường như ta?” Gương đáp: “Xưa kia bà đẹp nhất trần, ngày nay Bạch Tuyết muôn phần đẹp hơn.”

Nghe vậy, hoàng hậu nổi cơn thịnh nộ. Mụ lệnh cho bác thợ săn dẫn công chúa vào rừng. Thương nàng công chúa xinh đẹp, hiền hậu, bác thợ săn không nỡ làm hại Bạch Tuyết. Bác thả cho nàng trốn vào rừng sâu.

Bạch Tuyết vô cùng sợ hãi. Nàng mãi miết đi trong khu rừng rậm rạp. Bỗng, nàng thấy một ngôi nhà nhỏ bằng gỗ.

Ngôi nhà này có một căn phòng ngủ
sạch sẽ với bảy chiếc giường bé xíu. Thì ra,
đây chính là nhà của bảy chú lùn.

